

AMERIKANSKI SLOVENSKEJ

PRVI SLOVENSKEJ LIST V AMERIKI.

GESLO: ZA VERO IN NAROD — ZA PRAVICO IN RESNICO — OD BOJA DO ZMAGE!

GLASILO S. K. DELAVSTVA — DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU — IN S. P. DR. SV. MOHORJA V CHICAGO.

ŠTEV. (No.) 130.

CHICAGO, ILL., TOREK, 19. AVGUSTA — TUESDAY, AUGUST, 19, 1924.

LETNIK XXXIII.

Katoliški shod v Pueblo, Colo.

PRIREJENI SHOD JE DOSEGEL NAJBOLJŠI VSPEH. — SHOD SE JE OBDRŽAVAL V TREH KRAJIH.

Pripravljali odbor je sedaj prav zadovoljen s sodelovanjem. Društva so se odzvala in dosegli smo vsestranski uspeh. Cerkev Marije Pomagaj je bila zopet enkrat premajhna. Dolge vrste družtvenikov in društvenic so šle po ulicah v Grove in ob pol 9. so bili v svojih prostorih v cerkvi.

Slovesno sv. mašo je služil naš domači dušni pastir Rev. P. Cyril Zupan, O. S. B. s Rt. Rev. Cyprian Bradley in Innocent Mangu. Do zadnjega trenutka smo še pričakovali Rev. Trunka, ki je imel biti na poti v Leadville, kjer prevzame faro. Ni ga bilo, tedaj je imel domači g. župnik pridigo. Med drugim je omenjal, kako imamo danes tisoče vernih, poštenih družin po deželi, ki se zahvaljujejo za to srečo K. S. K. Jednoti za svoj pravi obstanek, napredek v slov. farah je večinoma sad 30-letnega marljivega delovanja in lahko se reče, da imamo v večem domu na 100 tisoče srečnih rojakov, katerim je ta zlata lestevica mogočno pripomogla k večni sreči. Potem smo slišali, da je veličastvo katoliške sv. cerkve, ker nam ona lahko pokaže veličastna dela za učenost, npravnost, kulturo po celem svetu v vseh časih dva tisočletja. Njeno veličastvo občudujemo v njeni nepremagljivosti. Velik del njenega uspeha je prišel po samostanskih napravah. Zgodovinar Thierry pravi: Opatije niso bile le kraj molitve in premišljevanja temveč tudi zavetišče knjig in znanstva, bile so tudi delavnice vsakovrstnih obrti.

Popoldne ob 1. uri so se zvrstili v krasno parado otroci z zastavicami, 30 obojnega spola iz mladinskega oddelka, za slavnost primerno oblečeni in pa zopet skoraj vsa slovenska in hrvaška društva. Korakalo se je od dvorane sv. Jožefa na Bessmer kjer so se jim pridružili še botri in botrice za vogelni kamen nove šole. Zbrani na krasnem vrtu Eiler, sedaj naše cerkveno posestvo, celih 11 akrov zemlje. Polaganje in posvečenje je opravil Rt. Rev. Martin Veith O. S. B. opat benediktinskega zavoda v Atchison, Kansas. Pri pomenljivi službi so prisostvovali Rt. Rev. Cyprian Bradley, predstojnik benediktincev v Colo., potem še nenediktinci, P. Innocent, Edmund, Raymond in čast. župnik cerkve sv. Patricija jezuitski duhovnik.

Prvi govor je imel predstojnik, Rt. Rev. Cyprian, zares imenitno je razjasnil pravo katoliško oliko. Potem je nastopil mil. opat Martin o blagorju cerkve in kat. šole za naše familije in novo domovino. Občudoval je velik divni prostor za cerkvene stavbe. Djal je, mili Bog Vam je naklonil nekaj izborna lepega in tako blizo na sredi naselbine.

V imenu mestne vlade je velike množice pozdravil komisar Mr. Geo. Stump. Spominjani konsul Jugoslavije,

Branko Adjemovič je govoril izvrstno o zvezi cerkve in šole za najbolj izdatno odgojo. Nestrpno smo čakali nagovora predsednika K. S. K. J., g. Antona Grdina. Navzročni so komaj upali sopsti, željni vse ujeti. Niso se varali. Pravil nam je o vseh kat. shodov po naselbinah, izročal nam pozdrave vernih rojakov od doma in drugod naselbin. Opisoval je namoč spretno prijetno zadovoljstvo v pristnih katoliških družinah, nato razdor, sovraštvo, ki se opazuje, kjer ugasne luč sv. vere.

Začetek tedaj katoliškega shoda je bil na Eiler vrtu, ki je sedaj lastnina slov.-hrv. fare. Kdo bi pač mogel poročiti prijetno navdušenje in globoke vtise? Spretnim govornikom je pomagal zdatno Mr. John Germ, ki je z jako primernimi besedami predstavil in pa Mr. Math Jerman, ki je s tovariši spremljeval vso slavnost z dostojno godbo in pa petjem. Mr. Joe Zalar je omenjal poleg drugih vrlih nauk — dela in vspehe v Ameriki vernih Slovencev, čeravno imamo do sedaj le 20 odstot. čitalne tvarine in listov. Nesrečne bojevalice se res besno proti nam zaletavajo v močno trdnjavo vernega naroda, ki ima v svojem krogu izvrstne kat. liste, katoliške cerkve svoje šole in pa vrlo urejeno K. S. K. Jednoto. Imamo za seboj jake pripomočke in imenitne vspehe, vendar nevarnost nas opominja in sili, da podvojimo svoje delovanje in ohranimo svojega duha. Pravo ribniško navdušenje smo čutili, ko nam je govoril Mr. Frank Boic, naš farmer. Dokazoval nam je koliko veselja v družinskem življenju nam je dovedla K. S. K. J. Fantje in dekleta, ki imajo dokument članstva kat. J. ne obešajo rdeče in črne cunje razporok v svojih domovih. — Nikdar ne, ko se kat. poročijo pomeni vsikdar zvestobo in marljivo sodelovanje za blagor družine.

Na moč praktična razmotrivanja nam je izrazila gospa Marg. Kozjan, Pove, da Kat. Jed. nam povsod napolnjuje kat. šole in naše cerkve ob nedeljah.

Zvečer smo se sešli v dvorani sv. Jožefa, kjer nas je čakala pristna slovenska gostinja. Vsa čast pripravl. odboru, posebno priznanje ženskemu spolu naše naselbine. Trudile so se pridno kakor čebulice in složno, kakor redovne sestrice, da so ustregle odličnemu občinstvu, ki je napolnilo dvorano do zadnjega kotička. Žal nam je bilo, da nismo bili tako kunštni kakor nekdanj Ribničani, ki bi kar potegnili in poširili že tako prostorno dvorano.

Mr. Geo. Thomas, nam je služil kot toastmaster, ki je posloval jako dobro. Med drugimi je seveda nadaljeval navduševanje naš plemeniti preds. Ant. Grdina in pa g. Joe Zalar, naš glavni tajnik. Oba sta jasno opisovala kat. (Dalje na 4. strani.)

RAZNE VESTI.

— Plymouth, Vt. — Prezident Coolidge je odšel na svoje prve počitnice kot predsednik Zdr. držav. Odšel je v Plymouth, Vt., kjer je hiša očetova in njegov rojstni dom. Uvedli so v njegovem sedanjem bivališču telefonsko in brzojavno zvezo, tako, da bo obveščen o vsemu, oziroma dajal navodila:

— Clarksburg, W. Va. — Central Trades, Harrison okraja in "Labor council" so se izjavili za La Folletteja in Wheelerja. Delavstvo je obrnilo hrbet Davisu.

— Chicago, Ill. — Dr. Bertram W. Sippy, ki je bil znan kot svetovni specialist za želodčne bolezni je vsled srčne napake se mrtev zgrudil na tla.

— Nič ni pomagalo C. A. Hillu, da je bil detektiv v New Yorku, sedaj pa zvani tajni policist, ko je prišel v Chicago so mu naši žeparji takoj pokazali, da so modrejši kakor on, s tem, da so ga, ko se je nahajal na poulični železnici, olajšali za njegovo listnico, v kateri je imel \$120.00.

— London. — V teku dveh dni so v Angliji umrli kar trije plemenitaši: Viscount Knollys, v starosti 87 let, Lord Nunburnholme, v starosti 49 let in Viscount Hereford v starosti 89 let.

— Inverness, Fla. — Neki delavec, ki je zaposlen pri zgradbi ceste blizu Red Level, je v šali pritaknil gorečo žveplenko k užgalni vrvi dinamitne patrone, katera eksplodira in ubije dva delavca, dva pa močno rani.

— Madrid. — Iz Maroko poročajo o hudih bojih. Poveljnik bojujočih se španskih čet je Gen. Serana.

— Chicago. — Pazite na otroke! Otroci so se igrali. Triletna Rose Dumele, 1920 Burlington St., je zaprla pokrov skriny, v kateri sta se nahajala igraje 5 in 12-letna brata deklice, pokrov se od znotraj ni dal odpreti, tako sta se dečka zadušila v skriny, predno je prišla pomoč. — Tri letna Peoney Dolas, 325 East 20St., je igraje odpirala plin pri peči v kuhinji, med tem ko so se domači in neki obiskovalci nahajali v drugi sobi. Čez nekaj časa pa gre Mrs. Tingus, ki je bila tam na obisku v kuhinjo in prižge žveplenko, peč eksplodira, posledica je bila: 10 mesecev stari otrok mrtev, 3 letna deklica, njena mati in neka druga ženska se pa nahajajo v bolnišnici v kritičnem stanju. — 12-letni Joseph Sašek, Slovenec, 9803 ave. L in Bernie Powel, 9410 Ewing av. sta bila ko sta se nahajala na progi železnice na 100 cesti od mimo vozečega vlaka ubita.

— Donald Whieling, star 11 let, 2061 W. 67th St., je plezal na telefonski drog, pri tem pa padel na tlak in bil na mestu mrtev.

— Chicago. — Dva moška sta mrtva, rva težko ranjena in dvajset lahko ranjenih, ko sta dve kari skupaj trčili na Western ave. in 35. cesti. Western kara je zadela v sredo, karo vozečo po 35. cesti.

POTEK OBRAVNAVE MORILCEV ROBERT FRANKSA.

Državni pravdnik zadovoljen z izidom. — Mati umorjenega dečka neutolažljiva.

Chicago. — Clarence Darrow, glavni zagovornik in državni pravdnik Crowe, sta si bila zopet v laseh. Rabila sta eden proti drugemu izraze, katere ni pustil sodnik Caverty, da bi prišli v zapisnik. Dr. Singer ki je državni zdravnik in sicer zadnja tozadevna priča, tudi trdi da sta dečka normalna. Državni pravdnik je z izidom zasliševanja zadovoljen in pravi, da Darrowo zaslišanje zdravniška Singerja ni stvari prav nič škodovalo.

Darrow je na vse mogoče načine lovil Dr. Singerja pri zasliševanju, a zdravnik se mu je znal spretno izmuzniti; ko je pa le slučajno prišel z odgovorom v zadregu, je pa Crowe povzdignil svoj glas in ugovarjal zagovorniku. Obravnava se nadaljuje.

Mati umorjenega dečka, cele dneve prehodi po sobi kjer se je igral in bival Robert. Vedno še pospravlja njegove reči, med tem pa kakor v sanjah reče: "Jaz moram zvedeti kedaj pride Robert nazaj," nato pa gre na pokopališče, kjer cele ure prejoka.

Ruski farmerji se upirajo. Poročajo, da so v okraju Volsk, provinca Saratov nastali kmetski nemiri. Napadli so žitna skladišča sovjetske izvozne korporacije. Komunistični zavodi so se umaknili iz dežele v mesto Volsk. Vojake so razorožili.

Farmerji napadajo glavne stane Sovjetov, brezposelno delavstvo pa širi propagando zoper komuniste. Govorniki pozivljajo delavce, naj pričnejo z generalno stavko, ako se bode iz Ukrajine še kaj žita eksportiralo.

Komunistična vlada je dobila iz Skandinavije dva parnika, katerih tovor je bil puške in strojnice. Uradniki so rekli, da morajo biti na vse pripravljani.

Medzavezniška reparacijska konferenca končana.

London. — Mir med Francijo in Nemčijo je zopet za en korak bližje, ko so nemški in zastopniki drugih držav zbrali pri premierju McDowaldu in se zavezali storiti vse potrebno, da postane reparacijski načrt Dawesa operativen. S tem je ta konferenca povoljno končana, katera je trajala 30 dni.

Vse oči so sedaj obrnjene na nemški "Reichstag" in francoski parlament, ako bodo podpirali kancelarja Marksa in premierja Herriota. Oba ta dva ministrska predsednika sta v manjšini, tako, da se res z napetostjo pričakuje kaj se bo še skuhalo do 30. t. m., kateri dan je določen za sestanek zastopnikov v Parizu, da podpisajo — zgodovinski dokument.

ŠIRITE "A. S. IN EDINOST"

Ljubavna žaloigra v Medvodah.

FANT IN DEKLE SE ZAŠTRUPILA. — KAJ JU JE GNANLO V OBUP IN SMRT POROČILO NE POVE. — DRUGE RAZNOTERE VESTI.

Najdena mrtva . . .

V petek dne 1. avgusta zjutraj je našla neka deklica 15 minut od kolodvorske postaje v Medvodah pod nekim grmovjem mesarskega pomočnika Frana Jenka in natakara Fanika Jegrišnika, ki sta bila poprej v službi mesarja in gostilničarja g. Josipa Jesiha, mrtva. Njiju trupli sta ležala je bilo več praznih steklenic lizola in steklenica piva, v kateri je bila octova kislina. Pri njih so našli tudi pisimo s sledečo vsebino:

"Vsem prijateljem in prijateljicam! Umrla sva čista in nedolžna. Ne štejte najine smrti v zlo. — Fran in Fanika."

Vest se je bliskoma raznesla po Medvodah in okolici in vzbudila splošno sočutje. Očividno se je izvršila velika ljubavna tragedija. To potrjuje tudi dejstvo, da sta bili obe trupli prevezani skupaj čez pas z belo vrvo. O dogodku je bila obveščena takoj orožniška postaja in sta bili trupli prepeljani v mrtvašnico v Presko. Kaj je pognalo nesrečna mlada zaljubljenca pravzaprav v prerani grob, še ni čisto jasno. Domneva pa se, da najbrže beda. Bila sta zadnje čase oba brezposelna. Jenko se je pravkar izučil mesarske obrti, a je bil sedaj brez službe. Njegova izvoljenka Jegrišnikova je bila poprej natakara pri Jesihu, zadnje čase pa je bila v službi v trgovini Antona Marjašiča, ki pa ji je bila odpovedana. Stara sta bila oba komaj 24 let; Jenko je doma iz vasi Zbile pri Medvodah, Jegrišnikova pa iz St. Pavla pri Preboldu. Bila sta oba mirnega značaja in marljiva. Zločin je izključen in je najbrže Jenko s privoljenjem zastrupil najprej svojo izvoljenko nato pa še sebe.

P. Hugolin Sattner zlatomašnik.

V ponedeljek, 21. julija je obhajal naš veliki skladatelj P. Hugolin Sattner O. F. M. svojo zlato mašo. Pater Hugolin je bil namreč posvečen v mašnika 21. julija 1874. leta. Kdo bi čvrstemu in mladeniško živahnemu našemu skladatelju prisodil, da je minulo že 50 let, odkar je prvič daroval Bogu sveto daritev? In vendar gre P. Hugolin Sattner že v tridesetletno leto.

In danes za svojo zlato mašo? Ali ni ta neutrudni delavec dovršil svojega največjega dela: opero "Komposteljskega romarja," krepko, jasno, izrazito umetnino, pa hkrati polno nepričakovano nežnih lepot? Tako mu to veliko delo spleta najpomembnejši venec okrog častite zlatomašniške, pa še vedno z mladeniško živahnostjo snujoče glave. Vzornemu redovni ku-duhovniku, blagorodnemu človeku in skladatelju Jettijeve prisage, Assumptije, Oljke in drugih biserov slovenske cerkvene in svetne glasbene umetnosti čestitamo k redke-

mu slavlju ter želimo, da bi, da dokonča veliko glasbeno delo, katero sedaj izdeluje obhajal tudi še biserno mašo!

Smrtna nesreča.

Vajenec Štefan Kozar, uslužbenec pri mizarju Alojziju Mudi v Mariboru je po končanem delu zapiral vrata in okna kleti. Pri tem pa je prišel v dotiko z električno napeljavo. Vsled močnega električnega toka je Kozar nezavesten obležal in kmalu nato umrl. Ker je bil fant bolan na srcu, je ta okolnost pač bistveno pospešila njegovo smrt.

Strela je udarila

dne 30. julija popoldne v skedenj, hlev in kaščo — vse pod eno streho — last posestnika Josipa Božiča vulgo Martinšaka iz Supince pri Veliki Kostrelnici. Božič ima nad 100.000 kron škode. Tudi je močno opečen na rokah in na vratu. Požar je likalizirala požarna bramba iz Smartna pri Litiji, ki je s pomočjo domačinov obvarovala celo vas pred grozečo nevarnostjo.

Lov na volkove.

V bosenskih gozdovih so se volkovi v zadnjih letih zelo zaredili in delajo ljudem veliko škodo. V zadnjih dneh so se vršili veliki lovi, katerih so se po oblastvenim ukazom morali udeležiti vsi moški od 16. leta dalje. Taki lovi so se vršili v dubrovniškem, trebinjskem in ljubiniškem okraju. Lovci so bili razmeščeni v razdalji 20 do 30 metrov. Iznali so sicer več volkov, ustrelili pa nobenega.

Volkovi raztrgali žensko.

Iz Sarajeva je te dni odpotovala v Gospić neka Ivka Gudelj. Na potu so jo raztrgali volkovi. Kmetje so našli od njenega trupla samo glavo, bližini pa raztrgan potni list in posamezne kose njene obleke.

DENARNE POŠILJATVE V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO, ITD.

Naša banka ima svoje lastne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljave so dostavljene prejemniku na dom ali na zadnjo pošto točno in brez vsakega dobitka.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile včeraj sledeče:

Skupno s poštino:	
500 — Din	\$ 6.90
1.000 — Din	\$ 13.45
2.500 — Din	\$ 33.50
5.000 — Din	\$ 66.50
10.000 — Din	\$ 132.00
100 — Lir	\$ 5.20
200 — Lir	\$ 10.05
500 — Lir	\$ 24.25
1.000 — Lir	\$ 47.25

Pri pošiljstvih nad 10.000 Din. i nad 2.000 Lir poseben popust.

Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovno, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljave na kažejo po cenah onega dne, ko m. sprejememo denar.

DOLARJE POŠILJAMO MI TUDI V JUGOSLAVIJO IN SICER PO POŠTI KAKOR TUDI BRZOJAVNO.

Vse pošiljave naslovite na—SLOVENSKO BANKO ZAKRAJŠEK & CEŠARSKA

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski katoliški list v Ameriki. Amerikanski Slovenec ustanovljen leta 1891. Edinost leta 1914.
The first and the oldest Slovenian Catholic Newspaper in America. Amerikanski Slovenec established 1891. Edinost 1914. Izhaja vsaki torek, sredo, četrtek in petek. — Issued every Tuesday, Wednesday, Thursday and Friday.

— PUBLISHED BY: —
Edinost Publishing Company
1849 — West 22nd Street, Chicago, Ill.
Telephone: Canal 0098.

Cene oglasom na zahtevo. Advertising rates on application.
NAROČNINA: Za Zedinjene države za celo leto \$4.00
Za Zedinjene države za pol leta \$2.00
Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto \$4.75
Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta \$2.50
SUBSCRIPTION: For United States per year \$4.00
For United States per half year \$2.00
For Chicago, Canada and Europe per year \$4.75
For Chicago, Canada and Europe per half year \$2.50

"Entered as second class matter June 27, 1924, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879."

Sovražnik je to storil...

Piše: Andrej Tomec.
(Konec.)

Ali je nam vse to v škodo? Jeli na svetu prišlo toliko zla, toliko gorja, toliko zmeda, toliko boj, toliko bede vsled poštenosti, pravičnosti, vestnosti, zmernosti, ljubezni, usmiljenosti, miroljubnosti, potrpežljivosti, prizanesljivosti itd.? Morda vsled vere, v kateri je vse to zapopadeno, katera vse to propagira?! So morda te našteje čednosti povzročile na svetu toliko gorja, so bile morda one vzrok strašne krvave svetovne vojne, da je treba vero tako sovražiti, napadati in preganjati in jo narodu vzeti?

Ali so na svetu policaji, žandarji, sodnije in jetnišnice zato, ker so ljudje pošteni pravični, dobri in čednostni, ker so verni? Ali ni ravno nasprotno? Ali kapitalisti zato delavstvo odirajo in izkoriščajo, ker so pošteni, pravični, vestni, usmiljeni, ker imajo ljubezen do bližnjega, kakor uči in zahteva vera? Ali je vera s svojimi nauki, s svojimi čednostmi vzrok, da ni nikjer več varno ne človeško življenje, ne imetje, da so umori, poboji, tatvine in roparski napadi na dnevnem redu? Je li morda vera, katera uči le vse dobro in obsoja vse hudo vzrok vse lumparije, vseh hudobij, krivic, nasilstev, sovraštva med narodi in državami in vojn, ki med njimi divjajo? Ali ni ravno veri se zahvaliti, da se ni svet že poklal med seboj in se samega sebe uničil?!

Kaj pa bi še potem imeli opraviti na svetu policija in žendamerija, sodnije in jetnišnice, čemu bi bilo potem še vojaštvo, čemu bi bili še potem bajoneti, kanoni, bombe in granate, čemu bi bile potem še ključavnice in zapahi, če bi bili vsi ljudje pošteni, pravični, vestni, zmerni, polni ljubezni do bližnjega, usmiljeni, miroljubni, potrpežljivi in prizanesljivi kakor uči vera?

Če je pa vera nesreča, če je to kar ona uči in zapoveduje zlo, če je zlo v čednostih, katere uči vera, potem pa mora biti sreča v neveri, mora biti dobro v nepoštenju, v krivicah, v brezvestnosti, v nezmernosti, v sovraštvu, v neusmiljenosti, v bojaželjnosti, v nepotrpežljivosti in neprizanesljivosti. Zato pa je potem dobro, da so na svetu nepošteni ljudje, tatje, roparji, morilci, goljufi, sleparji, brezvestneži, krivičneži, oduhuhi, nasilneži, lažniki, lakomneži, vsake vrste lumpi in hudobneži! Potem pa živela vsakovrstna pregreha in lumparija! Živela tatvina, sleparija in goljufija! Živeli ropi in umori! Živeli zločini, krivice in nasilja! Živelo oduhuštvo! Živeli brezvestni kapitalizem! Živela kapitalistična požrešnost! Živela vojna! Živela zmeda! Živeli nered in nemir; če je v tem sreča!

Čemu se potem še pritoževati čez slabe čase, ko se jih tako rekoč hoče in producira?

Potem naj se pa le vrše hudobije in zločini, potem naj pa le kapitalisti delavstvo stiskajo. Čemu potem obsojati in biti proti hudobiji in zločinom, čemu biti proti kapitalizmu? Čemu biti potem proti vsemu, kar ne izhaja iz vere?

Vere ne morejo, a čez posledice nevere in pomanjkanje vere se tudi pritožujejo!

Kaj torej hočejo?

Nočejo, da bi svet imel vero in niso zadovoljni s svetom brez vere. Raje pa hočejo nevero, čeprav po njej nastane na svetu pekel, kakor pa vero, če tudi bi po njej na svetu nastal raj . . .

Da, mi katoličani smo spali, zato pa je sovražnik med

nas zasejal toliko ljulike, naredil toliko škode. Sovražnik še tudi zdaj ne miruje in ne bo miroval. V potu svojega obraza se trudi, da bi zlasti potom svojega strupenega časopisja otroval narod z zmotami in zablodami; dela z vsemi silami da svoj protikatoliški tisek, ki napada našo vero, naše versko prepričanje, naše duhovnike in nas katoličane same, razširi, mi pa se za naš katoliški tisek, ki bi te sovražne napade odbijal, našo vero branil in zagovarjal naše versko prepričanje, se pa tako malo ali skoraj nič ne zmemimo.

Sovražnik ima, dasi je med nami takih, ki bi z vero in cerkvijo ne hoteli imeti nobenega opravka, tako malo, kar tri dnevnik, mi, ki nas je tako ogromno število, da združujemo številne cerkve in šole in ki smo, če že ne praktični katoličani, pa vsaj taki, ki hočemo za katoličane veljati, pa nimamo niti enega katoliškega dnevnika.

Sovražnik se proti nam katoličanom organizira, se združen bori proti nam, mi še zamerimo onemu, ki se drzne proti nečemu sovražniku nastopiti in pred njim braniti našo stvar, češ, kar pri miru bi jih pustili, kakor da bi tudi oni nas pri miru pustili.

Sovražnik sme še tako mlati in udrihati po nas, po naši veri in po nas sme še tako grdo in nesramno napadati in sramotiti naše najdražje stvare, izmed nas pa ne sme nihče se postaviti zase in za svojo stvar; enemu je dovoljeno krivično napadati, a drugemu se zameri in se ga obsoja, če hoče le pravico in resnico braniti.

Tako damo našim strupenim in zagrizenim nasprotnikom sami prednost in predpravo pred nami!

Neumljivo zatajenje in izdajstvo samega sebe! Nezgruntana katoliška nezavednost! Brezmejna katoliška strahopetnost in neodločnost!

Kaj čuda potem, da je postal naš sovražnik tako močan in predrzen in da ima tako lahko delo in boj proti nam, ko mu mi samo pomagamo, ga mi sami podpiramo; čudno le, da nas kot take že ni popolnoma vničil!

Da sovražnik še več ljulike med nas ne zaseje in nas popolnoma ne upropasti, da narodu še več škode ne naredi, se vsaj zdaj zbudimo in zavejmo resnosti, zavejmo svojih pravic in svoje vrednosti in pojdemo navdušeno in pogumno na delo! Razširimo naš katoliški tisek, organizirajmo se v krepko organizacijo, prirejajmo shode — in čeprav imamo nasproti močnega sovražnika, bomo vspeli in — ker gre za resnico in pravico, za našo sveto stvar ter je Bog z nami — bomo tudi končno mi zmagali!

Denver, Colo.

Znamenit in pomenljiv dan je bil četrtek, 31. julij za našo naselbino, kajti doletela jo je čast, da je imela v svoji sredi nekaj odličnih glavnih uradnikov dične K. S. K. J. To so bili: Anton Grdina, gl. predš., Matt Jerman, I. podpredsednik, Josip Zalar, gl. tajnik in John Germ, nadzorni odbornik. Med drugimi je bil med njimi tudi č. g. Ciril, župnik slovenske fare iz Pueblo. Prišli so pozno zvečer iz Pueblo, kjer se je vršil v nedeljo poprej nad vse dobro vspehi katoliški shod, in so se podali v lepo, letos sezidano hišo Joe Perneta, predsednika društva sv. Roka. Težko, da bi bili še kedaj tam tako odlični gostje. Poleg gori omenjenih je bilo pri njem tudi več uradnikov domačih društev in č. g. Trunk, ki je bil ravno na potu na faro v Leadville in domači g. župnik. Po okusni večerji, ki dela čast gospodinji, so šli vsi v dvorano slovenskih društev, kjer se je zbralo lepo število rojakov, Slovencev in Hrvatov. Tam jih je pozdravil z jednatimi besedami Frank Okoren. To je storil tudi domači župnik, ki je nato povdarjal, da so

največja potreba današnjega časa moške in žene, ki deluje jo nesebično za vero in narod, ki imajo trdno krščansko prepričanje, ki so kristjane vedno in ne samo ob gotovih prilikah in katerim je vera najdražji zaklad. Potem je govoril č. g. Trunk. V prepričevalnih besedah je razložil pomen organizaciji, in potrebo katoličanov, da se organizirajo v katoliško društvo. Povedal je dogodek iz starega kraja, kjer je po končani vojski prišlo par organiziranih, oboroženih komunistov v neko vas na Koroškem, v kateri je živelo več sto kmetov, ki so imeli več sto pušk. Komunisti so ropali in kradli, kar jim je prišlo pod roko, kmetje pa niso vedeli kaj bi napravili, da bi varovali svojo lastnino, ker niso bili organizirani. Č. g. Ciril je navdušeno povdarjal pomen vere in govoril o potrebi katoličanov, da se organizirajo v nje obrambo. Gospod Anton Grdina je burno pozdravljen popisal nasprotnike naše vere, ki neprenehoma groze s protesti, to da bi radi vzeli katolič. prostost častit Boga, kot jih uči njihov vera. Josip Zalar je povdarjal potrebo, da tudi žene

ustanove društvo, ki bi naj spadalo pod okrilje K. S. K. J. Brez dvoma bodo naše dobre, verne žene to storile. John Germ je tudi nagovoril žene v tem smislu in omenil, da K. S. K. J. ne daje udom samo podpore v slučaju nesreče, ampak jim daje tudi tolažbo sv. vere. Potem je govoril še Math Jerman in drugi. Končno se je Frank Škrabec zahvalil odličnim gostom za njih prijaznost, ker so nas posetili, nakar je Matt Jerman zapel in zaigral nekaj šaljivih pesmi. Potem so se ljudje razšli, toda kar so slišali jim bo brezdvomno ostalo neizbrisno zapisano v spominu.

Član društva sv. Roka.

Barberton, Ohio.

Iz naše fare sv. Srca je bil prestavljen v Cleveland k fari sv. Vida Rev. Virant, kateri je bil tukaj zelo priljubljen od strani našega naroda. V kratkem času, ko je bil tukaj je z raznimi prireditvami zelo pripomogel gmotno naši fari. Farani naše cerkve so bili zelo žalostni, ko so izvedeli, da nas bo zapustil. Upamo, da bo Rev. Virant vedno imel dobre spomine na našo naselbino, katera največkrat ni ravno taka kot je razglašena po protiverskih časopisih. Na njegovo mesto je prišel Rev. Bombač iz Newburgha (Cleveland.) Upamo in želimo, da se bo Rev. Bombač hitro udomačil med nami ter nadaljeval delo svojega prednika na ravno tako vspešen način in v zadovoljstvo vseh tuk. faranov naše cerkve sv. Srca.

Farani Slovaške cerkve sv. Cirila in Metoda so začeli graditi svojo farno šolo. Farani te cerkve so imeli pred kratkim cerkveni bazar. Zatoženi pa so bili oblastem nepostavnega igranja za dobitke na kar je bil njih duhovnik aretiran. Oblasti pa so pojasnile, da postava glede igranja za dobitke ne zadeva cerkva in društev, ako se igra v prid cerkve ali društev in so duhovnika popolnoma oprostile ter izbrisale vse zapiske iz knjig, glede njegove aretacije.

Pri cerkvi sv. Avguština, kjer je bil svoječasno za župnika naš rojak Rev. Hribar bodo začeli graditi novo cerkev.

Dne 7. avgusta je na sodnijo v Akronu dobilo pet rojakov iz našega mesta svoje državljanske papirje.

Pred kratkem je tukaj govoril kongresman Martin L. Davey. V svojem govoru je povdarjal, da je on zato, da se vse nedržavljane, kateri kršijo državne postave deportira.

Dne 10. avgusta je priredil tuk. socialistični klub v našem mestu piknik s sodelovanjem društev od Slovenske Narodne Podporne Jednote, kar je posebno značilno, ker k sodelovanju so bila povabljeni ob tega socialističnega kluba tudi druga podporni društva v naši naselbini in okolici katerih je pet, in od katerih se ni nobeno odzvalo. Martin Železnikar glavni

Jaz sicer nimam sebe za kakega preroka, vendar, ko sem zadnjič strahoma izjavil, da se je bati 14. avgusta za naše "prijateljčke" na Lawn-dale se nisem motil. Na ta dan je namreč mrknila luna. Porednica se je seveda, kakor običajno zopet spravila na lawndalskega meteoritarja kateremu je na nov način pamet solila. Zvita in poredna do kraja je šla in je vplivala na njegove možgane, da si je revež dotični večer mislil, da je faran cerkve sv. Štefana. Kot tak se je podpisal. Stavim, kolikor kdo hoče, da dražestnega Molekulka nihče ne pripravi do kaj takega, kadar je v normalnem stanju. Takrat je on pobarvan od pet do glave z rdečim firnežem Marksovega izdelka. A kadar ga dobi luna pod svojo komando se seveda z njim igra, kakor mačka z ujetjo miško in, kar mu sugestira ji rad ustrezne in tako ji je v tem slučaju. Meni se revček prav smilja, in če kdo ve za kake "ar-nije" zoper to bolezen mu jih naj svetuje!

"Klerikalci v zagatah," tako je dal naslov članku Prokletarec. Ne vem, če je bilo to potrebno zapisati, ker v zagatah slovenski katoličani niso, katere naši rdeči imenujejo "klerikalce." Resnica bo ravno nasprotno! V zagatah so naši rdeči pri nerodni jednosti, kjer vlada absolutizem in diktatorstvo. Sram vas je lahko, da zlorablja te podporne organizacije slovenskih trpinov za cilje vaše popolnoma nepotrebne in slov. narodu škodljive socialistične zveze! Kaj takega so zmorni samo ljudje brez sreče! V zagatah ste pa zato, ker kalinov zmanjkuje! Saj se poznamo!

odbornik S. N. P. J. piše v Prosveti, da vzrok nesodelovanja od strani teh društev je najbrž nezavednost ter pripominja, da se naj jih pusti, da spe spanje kralja Matjaža ter tavajo v temi.

Anton Okolish.

Železniška nesreča v Nišu.

Kakor poročajo iz Niša, sta odšla 30. jul. dva inženirja na motorni drezini pregledovat progo. Z njima sta se vozila tudi dva delavca. Vozili so s hitrostjo 80 kilometrov. Na nekem ovinku je privozil proti njim vlak. En inženjer in oba delavca so skočili z drezine. Vlak je povzročil drezino in smrtno razmesaril inženjerja, ki je ostal na drezini. Oba delavca in en inženjer so težko ranjeni in prepeljani v niško bolnico.

ti samo midva, ti in jaz."

Votel kašelj ga je stresel. Težko je dihal in si pri tem pritiskal na prsi, ter nadaljeval:

"Kraj je petdeset milj daleč v ravni črti. Molim k Bogu, da ga bomo mogli doseči zdravi in celi, in da me moja pljuča prej ne zapuste.

Dvignil se je, malo se opotekajoč in šel proti Kazanu. Privezal ga je zadaj za sani. Nato je vrgel druge veje na ogenj in vstopil v šotor, kjer sta spavala Jeane in dete.

Tri ali štirikrat po noči je začel Kazan klic volkarje Sivke, ki je klicala tovariša, katerega je bila zgubila. Toda Kazan je razumel, da ji ne sme več odgovarjati. Ko se je pa začelo daniti, se je volkulja Sivka približala na kratko razdaljo taborišču, ponovila klic in prvič ji je Kazan odgovoril.

Njegovo tulenje je zbudilo Petra, ki je stopil iz svojega šotora in si ogledal nebo, ki se je začelo jasiti. Naložil je na ogenj in začel pripravljati zajterk.

James Oliver Curwood:

KAZAN, VOLČJI PES.

(Kanadski roman.)

Jeanne in njen oče sta zavila Kazana v odejo, jo prijela vsak na enem koncu in odnesla ranjenca do taborišča. Bil je to čudež, da se je stvar izvršila, ne da bi se bila žival najmanj zoperstavljal in ne da bi praskala ali grizla.

Položila sta Kazana pred ogenj in čez nekaj trenutkov je možak prinesel k njemu tople vode, ki je služila za to, da izmije rano in odstrani strjeno kri. Nato je dal na rano nekaj, kar je bilo prijetno in jo hladilo, in slednjic je povezal vse s platnenim ovojem.

Potem mu je pa mož prinesel okusno pogačo, naprav-

ljeno iz masti in moke, in mu namignil, naj je, med tem ko mu je Jeanne, sedeča pred njim, prigovarjala, podpirajoč si podbradek z rokama. Nato se je počutil popolnoma okrepljenega in se nikakor ni več bal.

Tu se je začel slaboten, a prav čuden klic iz zavoja kožuho, ki je bil ostal na sapeh, in Kazan je mahoma dvignil glavo. Jeanne je videla ta gib in začela rentičenje, ki mu je vstajalo iz goltanca. Tekla je k zavoju, govorila vanj laskajoče besede, ga vzela v naročje in razgalila risov kožu, tako da je Kazan mogel

videti.

Kazan ni še nikoli bil videl otroka od tako blizu. Jeanne mu je držala dete nasproti, da ga vidi dobro v obraz in si ogleda čudovito malo bitje, ki se je tu nahajalo. Rožnati obrazek je strmel v žival, očice so se iztegnile proti njej in dete ji je začelo blebetati. Nato se je celo telo začelo gibati in obrazek se je glasno nasmehnil. Pomirjen Kazan se je skušal priplaziti do nog matere in dečka.

"Poglejte ga, oče," je vskliknila Jeanne. "Že je vzljubljen otroka. Oj, dobra žival! Takoj ji moramo dati ime. Toda katero?"

"Jutri zjutraj imamo več časa se zabavati s tem. Pozno v noči smo že. Pojdi v šotor in spi. Jutri bo težaven dan. Nimamo več psov in sami bo-

mo morali vleči sani."

Ko je Jeanne hotela stopiti pod platno, se je ustavila. "Prišel je," tako je dejala, "z volkovi. Imenuje naj se Volk."

Držala je malo Jeannetto v eni roki, drugo pa je stegnila proti Kazanu in mu dejala večkrat zaporedoma:

"Volk! Volk! Volk!"

Kazan ni premaknil pogleda od nje. Razumel je, da govori njemu in se ji je malo približal.

Dolgo potem, ko je bila Jeanne vstopila v šotor in se bila vlegla, je ostal stari Peter Radisson in čul, sedeč pri ognju, na robu sani, s Kazanom pri nogah.

Nenadoma pa je tišino pretrgalo samotno tulenje volkulje Sivke. Kazan je dvignil glavo in začel ječati.

"Kliče te, dragi moj," je dejal Peter, ki je razumel.

Zakašljal je, pritisnil roko na prsi, ki mu jih je trgala bolečina. Nato je začel govoriti Kazanu:

"Mrz mi je zgrizel pljuča, ali čuješ? Začetkom zime sem dobil to, tam daleč, bližje jezera. Upam vendar, da bom mogel pravočasno dospeti domov z mojima dvema Jeannama."

To je navada, ki se je nazvame kmalu človek v samotni praznoti in Wilderness, da govori sam s seboj. Toda Kazan s svojimi očmi, ki so se iskriale razumevanja, je bil dober poslušalec. Zato mu je tudi Peter govoril.

"Dragi moj, za vsako ceno ju morava dovesti nazaj," je nadaljeval in nagnil svojo brado. In to sva v stanu stori-

V NEDELJO POPOLDNE.

TEDENSKI KOLEDAR.

11. po bink. — Jezus ozdravi gluhomutca. M. 7.
24. Nedelja — Jernej, ap.
25. Ponedeljek — Ljudevit kr. Patricija.
26. Torek — Zefirin, I., papež.
27. Sreda — Josip Kal., sp.
28. Četrtek — Avguštin, s. sp. cerkv. učen.
29. Petek — Obglavljenje sv. Janeza Krst.
30. Sobota — Roza Lim. dev. Feliks, muč.

J. M. S.
PAMET IN VERA.
2. Prijatelj življenjepis. (Dalje.)

Kaj pa še le pozneje, ko so se po samostanih množili prepisi v neštevih izvodih. Ali je bilo tedaj mogoče popačiti sv. pismo? Naravnost in odločno moramo reči, da ne. — Tudi verno ljudstvo je strogo pazilo na te spise. Sv. Avguštin nam pripoveduje, da se je vsa cerkev vzdignila zoper bralca pisma, ki je izpremenil le jedno črko pri preroku Jonu. Škof Macedonij je moral iti celo v pregnanstvo, ker je le nekoliko predruščil besedo v prvem listu sv. Pavla do Timoteja. — In če bi bili tudi verniki in apostoli molčali — ali ni imela cerkev vedno dosti sovražnikov, ki so opazovali vsak njen korak? Opozarjam tu-le na grško-iztočno cerkev.

Vsakemu zdravemu razumu mora biti torej jasno, da je ni knjige na svetu. — kakor pravi sv. Avguštin — katere resničnost bi bila tako potrjena, kot je ona sv. evangelija. — "Ali poročimo, da je evangeli v zabavo izmišljena zgodba? O, tega ne moremo reči. Dejanja Sokratova, o katerih dosedaj še ni dvomil noben človek, nikakor niso do kazana tako, kot so dejanja Jezusova. Evangelij ima tako vzvišen, tako prepričljiv in neposnemljiv znak resničnosti, da bi morali bolj občudovati onega, ki bi ga izumil, kot junaka, katerega si je izmišlil." Tako govori — ne kak cerkveni oče — ampak eden najhujših brezvercev in nasprotnikov cerkve, francoski revolucionar Ruso (Rousseau) — "Tvoje priče," moramo vslikniti s psalmistom, "so nad vse verjetne." — Življenje pis Jezusov, t. j. sv. evangelij, je tako resničen, da so prvi kristjani v njem iskali tolažbe v preganjanju, da so z veseljem šli na morišče, da so rajše darovali življenje, kakor ga izročili. — Za cesarja Dioklecijana je bil sv. Feliks, škof tuburski v Afriki, zaprt, ker ni hotel izročiti sv. evangelija preganjalcem. Vse prigovarjanje je bilo brezuspešno. Odpeljejo ga v Rim. Na potu v Rim vpraša ga prefekt venuzijski (v Apuliji): "Zakaj ne izročiš sv. spisov? Ali jih morda nimaš?" — Sv. škof mu odvrne: "Imam jih — a ne bom jih izročil." Na to ga obsodi v smrt. Na morišču še zakliče sv. škof: "Hvala ti, o Bog! Šest in petdeset let imam, devišstvo sem ohranil, evangelij sem varoval, vero in resnico ozna-

njal. Gospod neba in zemlje, Jezus Kristus, tebi se vklonim — tebi čast in hvala na veke." Umrl je za sv. evangelij. "Rad verujem poročilom, katerih priče so se dale zanje umoriti," rekel je eden največjih francoskih učenjakov, Paskal. — Za laž si ne da nikdo skriviti niti lasu, ne pa da bi se zanjo dal življenje. — "V vsem slovstvu starega veka," — pravi kaj lepo sloveči učenjak Tischendorff, — "je malo izgledov, da bi bila kaka knjiga tako zgodovinsko poverjena, kot so štiri evangeliji. Zoper nevero pa, ki ima svoj izvor v poželjivosti in v napuhu, veda nima nobene orožja."

3. Kdo je naš prijatelj?
"Kdo si ti?" (Jan. 1. 20.)

Ko je sv. Janez Krstnik ob Jordanu učil in oznanjal pokoro, so poslali Judje (veliki judovski zbor) k njemu duhovne in levite, da so ga vprašali: "Kdo si ti?" — "In je povedal in ni tajil in je povedal: "Jaz nisem Kristus?" (Jan. 1. 20.) Isto so vprašali pozneje tudi Jezusa Kristusa, in tudi Jezus ni tajil, ampak odločno in jasno je povedal, da je Sin božji, pravi Bog. Vse to beremo v sv. evangeliju, čegar resničnost smo spoznali v prejšnjem poglavju.

Nekega dne je vprašal Jezus pri Cezareji Filipi svoje učence: "Kdo pravijo ljudje, da je sin človekov?" Oni pa so rekli: "Nekateri, da je Janez Krstnik, nekateri pa, da je Elija, nekateri, da je Jeremija ali prerokov kdo." Jezus pa jim reče: "Vi pa, kdo pravite, da sem?" In je odgovoril Simon Peter in rekel: "Ti si Kristus, sin živega Boga." In Jezus teh besed ni zavrnil kot bogokletstvo, ampak jih je še potrdil. "Blagor tebi Simon, Jonov sin — mu zakliče — zakaj meso in kri nista ti tega razodela, marveč moj oče, ki je v nebesih." In kakor da bi ga hotel poplačati za njegovo izjavo, še pristavi: "Pa tudi jaz ti povem: 'Ti si Peter, in na to skalo bom sezidal svojo cerkev in peklenške moči je ne bodo premogle.' (Mat. 16, 13—18.)

Ko ga nekoč vpraša Filip: "Gospod, pokaži nam Očeta in dosti nam je," odvrne mu Jezus nekako nevoljen: "Toliko časa sem z vami in me ne poznate. Filip, kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu in Oče v meni?" (Jan. 14, 11.) Ali se tu ne imenuje naravnost Boga, ko pravi, da je enega bitja in narave z nebeskim Očetom? Še razločneje se je razodel Boga v besedah: "Tako je Bog svet ljubil, da je svojega edinorojenega Sina dal zanj. Kdor veruje vanj, ne bo pogubljen, kdor pa ne veruje, je že pogubljen, ker ne veruje v ime edinega Sina božjega." (Jan. 16, 18.) Ko se tedaj imenuje edinega Sina božjega, naravnost razodeva, da ni v tem pomenu sin božji, kakor smo vsi otroci nebeskega Očeta, marveč da je pravi sin božji, torej tudi Bog.

SLOVEČI UMETNIŠKI FOTOGRAFIST

Nemecek
1439 W. 18th Street

IZDELUJE NAJBOLJŠE SLIKE!

SVOJ POKLIC VRŠI ŽE 30-LETO IZKUŠNJO!

JOLIETČANI POZOR!
Naznanjam rojakom in faranom fare sv. Jožefa, da imam veliko zalogo knjig iz Knjigarne Edinost iz Chicago. Masne knjige v slovenskem in angleškem jeziku in vsakovrstne nabožne in povestne knjige trdo in mehko vezane zelo po nizki ceni. Dobite me na mojem domu:
MARKO BLUTH,
512 — No. Broadway St.
JOLIET, ILL.

PO TISOČ LETIH.

Visoko smo zakurili kres, najvišji v našem je okraji . . .
J. Stritar.

Zagoreli so zopet kresovi na vršičih in gorah naše dežele in priklicali narodu v spomin češčenje blagovestnikov sv. bratov Cirila in Metoda. Obnovil se je običaj, ki je živo znamenje sto-in-stoletij, da tod prebiva rod Slovencev! Bilo je krog leta 860. Poslanidat tačas na Moravskem, so ki kneza Rastislava, ki je vladal prišli k carigragskemu cesarju Mihaelu III. rekoč: "Naš narod se je sicer otresel poganstva in sprejel krščanske nauke, toda učitelja nimamo, ki bi nam oznanjeval krščanske resnice v našem jeziku. Prišlo je k nam mnogo krščanskih učiteljev z Laškega, z Grškega in Nemškega, ti so nas učili vsak po svoje. Mi Slovani pa smo preprost narod in želimo, da nas kdo razumljivo, pouči o resnici. Zatorej nam pošlji, gospod takega moža, da nam bo v našem jeziku razložil celo in čisto resnico."

Takoj pokliče cesar Konstantina Modrijana (Cirila) pred se in mu veli: "Vzemi s seboj brata Metoda in idi t!" Sveta brata odideta ter v molitvi prosita Boga pomoči. In duh božji ju je navdahnil: sestavila sta pismenke za slovanski jezik ter začela prevajati evangelij sv. Janeza: "Izprva je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu itd.

Slovanska apostola sta poučevala ljudstvo v krščanski veri, ga poučevala v svetih resnicah in pripravljala mladeniče za duhovski stan. Ljubzen do našega naroda sta v polni meri izpričala. Bila sta preganjana in vržena v ječo, a nista odjenjala oznanjati besedo božjo v našem jeziku.

Priskakljali bodo k ognju boski otročki s suhim vejevjem v naročju in jasno jim bo nedolžno oko, ko bodo zrlji, kako ogenj narašča v plamen, ki sili in se dviga proti nebu. Radost bo v fantičih in dekljih, ko bodo njih roke brskale po grmadi, da bolj vzplameni. Pristopili bodo k ognju tudi naši starešine in njihov pogled bo žarel, kakor žari ta plamen, ki sili v nebo. Vsi ognjeni jeziki bodo klicali: "Stoletja pričajo!"

Morda krog ognjev ne bo rajanja in pesem bo ostala le v srcih, a s plamenom se bo dvigala v neskončne višave — k Bogu!

Pesem, ki bo ostala v srcih je živa vera naroda do Evangelija, ki sta ga oznanjevala našim dedom brata Ciril in Metod, svetnika Slovencev, ki sta vžgala luč resnice in dala nam Kristal!

Marijan.

Tvoja duša je podlaga tvojemu življenju. Živi za njo!

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim naročnikom, blagim dobrotnikom in prijateljem in vsem rojakom po državi Illinois, Missouru in Kansas naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino za liste Amerikanski Slovencev in Edinost, Ave Maria in St. Francis in vse drugo, ki je v zvezi z našim podjetjem in imenovanimi listi.

Rojaki prosimo Vas, pomagajte požrtvovalnemu in za katoliški tisek vnetemu možu Mr. Mladichu širiti dobro kat. časopisje. Prigovarjajte svoje sosedje in prijatelje, da se na liste naroče, da se tako zanesemo dobro časopisje v vsako slovensko hišo. Mr. Mladicha vsakomur najtopleje priporočamo!

Uprava A. S. in Ed. Ave Maria in St. Francis.

ONIM, KI IDEJO V STARI KRAJ.

Po starem ameriškem zakonu o naseljevanju naseljenci, ko so odšli v Stari kraj za kratko dobo, so bili všteti v kvoto in zato tudi primorani obračati se na naše Ministrstvo in na ameriškega konzula, da jim dajo vize za vrnitev v Ameriko. Predno so ti naseljenci dobili vize, minulo je dosti časa in časi so padli v roke agentov, ki so jim obljubljali nabaviti te vize proti veliki denarni odškodnini.

Po novem ameriškem zakonu se ti naseljenci ne štejejo v kvoto. Tudi ni potrebno sedaj imeti vize našega ministrstva in ameriškega konzulata za povrnitev v Ameriko. Sedaj je potovanje v Stari kraj in vrnitev v Ameriko popolnoma enostavno. Kdor potuje v Stari kraj, naj ide k našemu konzulu, oziroma naj piše, in zahteva potni list za Stari kraj in povrnitev v Ameriko. Nikakor pa ne sme pozabiti reči, da potrebuje potni list tudi za povrnitev. Konzul mu bo izdal potni list veljaven za eno leto in sicer za potovanje domov in povrnitev v Ameriko. S tem potnim listom se bo dotičnik vrnil v Ameriko, samo se mora prijaviti policiji, da mu da vize za odhod iz države. To je kolikor se tiče naših oblasti.

Rad ameriških oblasti se mora vsak obrniti na Commissioner General of Immigration, Washington, D. C. zahtevajo dovoljenje za povrnitev v Ameriko. Bolje da nikdo ne krene na pot, dokler ne dobi to dovoljenje. Lahko tudi odpotuje brez tega dovoljenja, toda najbolje in gotovo je, ako ima dovoljenje v žepu.

WASHINGTON, D. C.

Cenjeno uredništvo se naproša, da blagovoli objaviti sledeče:

Po določbi ministrstva za zunanje zadeve je odpravljen konzulat kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Denverju, Colorado. Dosedanji upravnik konzulata, g. Branko Adžemovič, je prestavljen h kraljevskemu poslanstvu v Washington.

Države Colorado, Idaho, Montana, Utah, Wyoming, New Mexico, Texas, Oklahoma, Kansas, Nebraska, North Dakota in South Dakota, ki so doslej spadali v jurisdikcijo konzulata v Denverju, bodo zanjapred spadale v jurisdikcijo konzulata v Denverju.

NAJBOLJŠI SUKANEC V KLOPKIH

Priporočila za šivilje
Za dragoceno knjigo o šivilstvu, pošljite 4c. na
THE SPOOL COTTON CO., Dept. C
315 Fourth Ave., New York

JAZ MARY ŠTALCER CLEVELAND, O.

sem rabila Wahčićovo Alpentinkture za lase, ker so mi strašno odpadali tako, da bi bila vse zgubila, ako ne bi rabila Wahčićeve Alpentinkture, od katere so mi lasje takoj prenehali odpadati in dalje krasno in gosti rasti tako, da imam se danes eno in pol palce dolge lase zakar se g. Wahčiću zelo zahvalim.

Imam pa še več drugih zdravil, katere bi morala imeti vsaka družina pri rokah v slučaju potrebe, kakor so moške, ženske in otročje. Za rane, opekline, kraste, grinte, bule, turove, srbečo kožo, prahute na glavi, zoper sive lase, revmatizem, kostobil in trganje, kurja očesa, bradovice itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastoj.

JAKOB WAHČIČ
1434 — E. 92nd St. blizu SUPERIOR AVENUE CLEVELAND, OHIO.

dikcijo konzulata v San Francisco, California.

Konzulat v Pittsburghu se odpre v najkrajšem času. Za konzula je določen g. dr. Filip Dominikovič.

PRESBIRO Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, WASHINGTON, D. C.

Prodal ženo v Ljubljano. Za 50.000 din.

Beograd, 17. julija. — Tu živi neki ruski begunec Merezjov s svojo ženo Dusijo. Seznanil se je s trgovcem Milanom Jankovičem. Merezjov je bil svoje dni bančni uradnik v Moskvi. Prijateljstvo med Merezjovom in Jankovičem je postalo intimno, dokler ni nekega dne Merezjov zalotil Jankoviča in lepe Dusije v kočljivem položaju. Merezjov je pozval trgovca v drugo sobo, da dobi takojšno satisfakcijo. Čez minuto pa sta se oba že vrnila in to prav dobre volje. Nekaj dni kasneje je odpotovala Dusija z Jankovičem v Ljubljano, kjer je imela ta svoje posle. Tam sta ostala do konca prošlega meseca. Nato je Dusija izginila. Jankovič se je vrnil v Beograd in poiskal Merezjova v njegovem stanovanju, v kra-

SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO "LIRA"

Pred. Anton Grdina
1053 E. 62nd St.
Podpreds. in pevovodja, Peter Sinovršnik
6218 St. Clair.

Tajnica: Rose Horvat
6711 Edna Ave.
Kolektarica: Mary Hrastar.
5901 Prosser Ave.

Seja se vrši vsaki prvi četrtek v mesecu v pevski sobi stare šole St. Vida.

DR. SV. CIRILA IN METODA Štev. 18. S. D. Z.

V društvo se sprejmejo člani od 16. do 55. leta starosti. Zavarujete se lahko za \$150, \$300, \$500, \$1000, \$1500 in \$2000 posmrtnine. Za Bolniško podporo se lahko zavarujete za \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo lahko vpišete tudi svoje otroke od 1. do 16. leta starosti. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na društveni odbor. Društvo zbiruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v Knausovi mali dvorani. Predsednik Anton Strniša 100- E 72nd St.
Podpredsednik, John Terček
Tajnik, John Widervol 1153 E 61st St.
Zapisnikar, Frank Merhar.
Blagajnik, Josef Zakrajšek St.
Nadzorniki: Josef Zakrajšek ml., Anton Widervol St., Josef Mateučič.
Zdravnik, Dr. J. M. Seliškar.
Zastavonoša, John Jerman.
Redar, John Peterlin.

PRISTOPAJTE

— k —
NAJSTAREJŠI. NAJVEČJI IN NAJBOGATEJŠI slovenski katoliški podporni organizaciji:

Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti

ki posluje že 30 let, (od 2. aprila 1894.)
Glavni urad v lastnem domu na 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Njeno skupno premoženje znaša \$1.200.000.00.
Solventnost 100.36%

K. S. K. Jednota ima v 20 raznih državah 140 krajevnih društev z 21.300 člani obeh oddelkov. Od svojega obstanka do 1. febr. t. l. je K. S. K. J. izplačala že \$2,298,835.00 skupne podpore.

Pri K. S. K. J. se lahko zavarujete za posmrtnino v znesku \$250.00, \$500.00, \$1,000.00, \$1,500.00 in \$2,000.00. — Dalje se lahko zavarujete za razne poškodbe, operacije, onemoglost, in bolniško podporo; pri slednji za \$1.00 ali 2.00 dnevne podpore in za dolgotrajno bolezen. Dalje ima K. S. K. J. tudi 20 letni zavarovalni oddelki in zavarovanje do 70 leta. Sprejema se člani od 1 — 55 leta.

Rojake(nje) so uljudno prošeni, da naj dobri katol. stvari in ljubo ustanavljajo nova krajevna društva naše Jednote. Za novo društvo zadostuje 8 članov(ice). Geslo K. S. K. Jednote je: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Glede vstanovitve novih društev in glede drugih pojasnil se obrnite pismenim putem na glavnega tajnika:

Josip Zalar. 1004 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Ija Milana ulici. Gospodinja mu je pa povedala, da je Merezjov pred mesecem odpotoval po vsej priliki v Sarajevo, kjer je njegova žena. Sedaj se je doznalo sledeče: Merezjov je isti dan, ko je zalotil prijatelja Jankoviča z Dusijo, zbarantal in prodal ženo za 50.000 dinarjev. Trgovec Jankovič je takoj plačal 30.000 dinarjev, ostanek pa je obljubil dati kasneje. Ker Jankovič ostalih 20.000 dinarjev ni plačal, je Dusija lepo odšla nazaj k svojemu možu. Sedaj vrši policija preiskavo v tej nečedni aferi.

Iz česa sestoji človek?
Človeško telo sestoji iz 42 odstot. mišic, 18 odstot. kosti, 17 odstot. masti, 8 odstot. droba, 8 odstot. krvi, 4 odstot. kože in 3 odstot. živcev.

Drži svojo glavo pokonci in telo se ne bo ponižalo.

DR. SV. MARIJE MAGDALENE, šte. 162, K. S. K. J. CLEVELAND, OHIO.

Predsednica, Helena Mally 1105 E. 63. St.
Podpredsednica, Johanna Pelan.

Tajnica, Josephine Menart 1277 Norwood Rd.
Zapisničarka, Rose Hrovat.
Blagajničarka, Frances Debevec 6022 Glass Ave.
Zdravnika, Dr. J. Seliškar in dr. M. Oman.
Seja se vrši vsaki prvi ponedeljek v mesecu v stari šoli sv. Vida. Asement se tudi pobira vsakega 18. in 19. v mesecu od 7. do 8. ure zvečer na domu.

DRUŠTVO SV. VIDA šte. 25, K. S. K. J.

Pred. Anton Strniša 1001 E. 72 Place.
Pod Preds. Jos. Žulič.
Tajnik, Anthony J. Fortuna 1093 E. 64 St.
Zapisnikar, Jos. Ponikvar.
Blagajnik, John Mele.
Nadzorniki: Jos. Ogrin, John Vidervol, Jos. Germ.
Zastavonoša, Joe Baznik.
Vratar, Jacob Korečan.
Bolniški obiskovalec, Joseph Ogrin 1051 Addison Rd.
Zdravnika, Dr. J. M. Seliškar in Dr. M. J. Oman.
Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani. Asement se pobira na scji same od 10. popoldne do 4. ure popoldne. V društvo se sprejmejo člani (ice) od 16. do 55. leta. Zavarujete se lahko za 20-letno zavarovalnino ali pa za do smrti zavarovalnino in sicer za \$250, \$500, \$1000, \$1500 in \$2000 posmrtnine. V društvo se sprejmejo tudi otroci od 1. do 1. leta. Za bolniško podporo pa \$7.00 in \$14.00 tedenske bolniške podpore, v slučaju bolezni, bolnik naj se naznani pri tajniku samo, da dobi zdravniški list in karto in naj se ravna po Jednotnih pravilih stran 102 do 109.

PEGAM IN LAMBERGAR

POVEST.

Spisal Dr. Fr. Detela.

"Imejte vendar pamet!" je kričal, ko so ga pehnili od sebe nasprotniki Janezovi in Mihovi.

"Mi že ne!" je vpil Janez in poslal Tomaža nazaj, odkoder je bil priletel. V pravem trenutku se je prikazal Gregor, da mu je dal odduška. Pomiril je svoje ljudi, in nasprotniki so zopet posedli. In kaj je bil povod vsemu vrišču? Zenska, seveda, Jerica, dobrega Tomaža poredna hči, je bila sedla k našemu Janezu, ker jo je klical pit in se ji zdel tako domač. To pa je njene stare znanke neskončno jezilo, Jerico pa nič manj veselilo. Z največjim dopadanjem je poslušala dvorjanjenje Janezovo in Mihovo, ki sta ugenila takoj, da so Štajerke prijazne.

"Jaz imam kovačijo doma," ji je bil opomnil Miha. "Toda Miha je že ženin, Jerica," je bil pristavil Janez negoda, in Miha ga je dregnul pod mizo, da naj molči. Kratko in malo, najpristrčnejša prijaznost je bila zavladala med zastopnico štajerke in zastopnikom kranjske dežele, ko so začeli zabavljati domačini. In kakor se sploh osebnost rada zavija v načela, so se delali Gornjegrajci, kakor da bi jim za Jerico ne bilo nič mar, ampak načel da se je trba držati, in Celjanka da se ne sme meniti s cesarskimi biriči. O načela, načela! Koliko se greši v vašem imenu! Kakšnega šenta nam prodaja marsikak trgovec pod skrajno narodnim napisom in zavitkom, kako se repenči odličnjak, kadar ga hočejo rešiti volilci žrtvovanja za narod; in dragi bralec naj gleda, da mu bode ugajala povest, sicer ga utegne smatrati pisatelj za narodnega mlačneža.

Jerica seveda se je smejala takim načelom. Krčmar Tomaž pa je bil političen mož. Njemu se je vse dozdevalo, da se je svet malo zasukal, in da se je treba zasukati z njim. Tudi on je imel dvoje želez v ognju, in za Janezom in Mihom, ki sta bila počastila njegovo krčmo, je videl on novega gospodarja, v čigar imenu sta bila prišla. Z Janezom se je bil takoj sporazumel. Menil je namreč Tomaž, da je ta fant zvit lisjak, ki se le dela tako neumnega, in namežikaval mu je, češ, da že ve, pri čem da je; Janez pa, ki ni vedel, pri čem da je, je odmežikaval iz prijaznosti, — in prijateljstva sta se. Nikogar ne razžaliti, ki pije in plača, to je bilo Tomaževo načelo, in potegnil se je za nova znanca, ko so ju začeli dražiti domačini. S tem pa je prišel med dva ognja, dokler ga ni rešil Gregor.

Ta je odpeljal fanta s seboj in ju ozmerjal, zakaj da se ne držita njegove besede. Tomaž pa je ošteval ostale neporedneže, ki so mu očitali, da se brati s temi ljudmi.

"Kaj!" se je ponesel Tomaž. "Ali niso pošteni, ki so plačali do zadnjega vinarja vse? Marsikdo pa vpije: Živijo naš grof! in slava našemu opatu! ne plača pa ne."

Različna čuvstva so obhajala našo četvrtico, ko je sedela po večerji doma v dolgočasnem stolpu.

Jernej je bil skozinsko nezadovoljen. Niso ga bili sprejeli, kakor je bil pričakoval. O njegovih junaških činih ni hotel nihče nič vedeti; da, celo zmigovali so z ramami in se smejali, kadar je on kaj pripovedoval; Lambergarjevo ime jim je bilo neznan, zato pa so slavili Vitovca. Ali so to menili? Naj bi bil on, Jernej, papež, to bi jih ugnal.

Miha in Janez pa sta bila boljše volje. Menila sta, da ne kuhajo slabo v samostanu, in da toči Tomaž dobro vino.

"Le to me jezi," je dejal Miha Janezu, "da ti natvežeš vsakemu dekletu na nos, da sem jaz ženin. Saj to nikomur nič mar!"

"Ti misli na Lenko!" je odgovarjal Janez; "druga dekleta pušči na miru!"

"I kaj! Ženin še ni oženjen in še vedno lahko izbira. In to je tako neumna beseda: ženin, ženin, če so druga dekleta zraven."

"Ne zabavljaj, Miha," je odvrnil oni; "jaz sem branil, da te niso topli v krčmi!"

Miha je malo pogodrnjal; na misel mu je sicer prišla Lenka, a ni ga težil več strah, da bi si izbrala ona koga drugega.

Gregor pa je brenkal na citre, poln otožnih misli. Kako so se razkadile vse nade! Odšel je bil na junaške boje in zdaj je priklenjen na to zidovje in izročeni tuji milosti. Prijaznost patra Benedikta je bila edina svetla zvezda na

temnem nebu.

III.

Kaj pa češ plačila imeti, K' nam tako znaš citrati? N. ps.

Slovesno zvonjenje je zbudilo Gregorja, baš ko je pozdravljalo vzhajajoče solnce pomladanski praznik. Od vseh strani so dohajali ljudje k božji službi, in Gregor še nikdar ni bil slišal tako lepega petja kakor v tej velikanski cerkvi. Po maši pa so postajali moški pred cerkvi in izpraševali drug drugega, kaj pa je novega iz Celja. Starejšim so se brale skrbi na obrazu, in pol iz strahu, pol iz spoštovanja so se umikali Jerneju, ki je koračil, poln zavesti svoje važnosti, med njimi. Pripovedovali so si spomine in znamenja, ki prorokujejo nesrečno leto. Župan se je drzil vprašati Gregorja, kaj da se zgodi z njimi; in vsa tolpa je pritisnila poslušat odgovor. Gregor je tolažil ljudi, da ostanejo pri samostanu; le da pridejo njih gospodarji pod varstvo cesarja, ki jim ne vzame nobene pravice. Nekoliko potolaženi, nekoliko nejeverni so se razhajali ljudje.

Ko pa se je izprehajal Gregor po samostanskem vrtu, je prihitel k njemu pater Benedikt.

"Snoči sem Vas poslušal, ko ste igrali na citre," ga je pozdravil. "To je meni jako prijetna godba, in moja sestra jo ljubi nad vse. Pojdiva jo obiskat, če utegneta!"

Pripovedoval mu je spotoma, da je sestra vdova po prejšnjem samostanskem poveljniku Staniču in da ji je izmed štirih otrok ostala le še hčerka. Tako sta prišla do hišice, ki je bila takisto lična odzunaj kakor snažna in prijazna odnotraj. Na stoterih malenkostih, kakor pravimo mi moški, dasi nam dejo tako dobro, se je poznala ženska skrbljivost, ki nam zna za ljubeznivo ročnostjo priljubiti dom, da se težko ločimo in radi vračamo.

Benediktova sestra je Gregorja živo spominjala tetke Mine; bila je ravno tako drobna, prijazna in skrbna.

"Tajda, pokaži cvetice!" je dejal stric in pravil, katera semena da je dobil z Laškega, in kako dobro so se obnesla. In Tajda je morala še razkazovati umetna ročna dela, vezene in pletenine, o katerih ničesar ni razumel Gregor, dasi je vse spodobno občudoval. Zamalo se je zdelo Tajdi, da jo stric tako nadleguje.

"Saj se gospod Gregor ne zanima za take reči," je mrmrala, in Gregor je živahno lagal, da ni res.

Popoldne pa so sedeli pod javorom, in vnel se je pogovor o predmetu, ki je bil takrat na jeziku trem deželam, o celjski dedini. Pater Benedikt in Gregor sta se zlagala popolnoma v svojih nazorih; Tajda pa se je izkazala gorečo pristašinja celjske kneginje. Strast ji je dajala pogum in zgovornost, ko je povzdigovala kreposti gospe Katarine, opisovala njeno nesrečo in se hudovala nad možaki, ki jo zapuščajo in izdajajo v bridkih urah. Ostre besede so letele na Vitovca, a tudi na cesarja. Kot cesarski zastopnik je ugovarjal Gregor, a jako nespretno, ker je vedel in razumel smešno malo o teh rečeh. Neusmiljeno je pobijala mlada nasprotnica nesrečne njegove razloge in z žarečimi lici in svetlimi očmi je očitala njemu kot zastopniku vsega moštva vse, kar jo je jezilo na moških, sebično, nevihteško ravnanje.

KATOLIŠKI SHOD.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

ko na pr. obetajo blagor pod krinko narodnjaštva, prav tako kakor Kukluksklanje v Ameriki ali v njunem kotlu vre samo sebičnost in mrzenje za vse druge, ki nočejo trobiti v njih rog. Delajo res na vse kripnje, besno se poganjajo za načela, ki vodijo v pogin bližnjega; noč imenujejo dan, slepoto imajo za prosveto, sovražstvo naj bi prineslo blagor in napredek. Oba sta modro prigovarjala: ogibaj se jih njih pisarije, da te ne vpletejo v njih vabljuje zanjke, molimo za nje in vabimo jih v svoj krog z dobrim zgledom. Nezadovoljnost in sovražstvo ki ga širijo zamori vse dobro, da ne more rasti, vesela zadovoljnost in sladka prijaznost mogočno pripomore, da vse bujno raste, kar je blagega v človeški duši. Bog je z nami, kdo nam more ovirati naš vsestranski napredek.

V svoji sredini smo imeli tudi blagega, jako olikanega moža, g. Branko Adjemoviča, ki je sedajni jugoslovanski konzul v Denverju. Popoldan je na Eiler vrtu, pri polaganju v kamenja jasnili kako naj se narod razvija in povzdiga s pomočjo šole in cerkve. Pove, da je bila prvotno v vseh stoletjih in pri vseh narodih sv. vera kršč. cerkev ki je povsneševala vednost, pošteno oliko in pa bogoljubno življenje. Zvečer pri banketu je dokazoval zelo zanimivo kaj in koliko so pomagali človeškemu pokoljenju razna vero-izpovedanja in koliko neizmerno več sv. krščanska vera. Izrazil je svoje pošteno mnenje, da je le mala razpaka med katoličanstvom in pravoslavjem, ki nam ne sme ugonobiti prijaznosti in složnosti. Naj vsakega Jugoslavana navdaja toleranca (vstrpnost). Ocenjeval in poveljeval je pri kat. cerkvi njeno stalno edinstvo v verskih naukov, njeno razširovanje med narode sveta in njeno centralno vodstvo.

Burna govoranca, vmes milo petje, kratke smešnice na odru naših domačinov, seveda tudi mladih glavice se je zavleklo do pozne ure 10.

Zveza Prešern je bilo pripravljeno še pritisniti kronico na glavo dnevnega reda. Iz dolge noči so postali v dvorani kratki naj prijetnejši trenutki. Minstrel Show je imel polno smešnic, da smo silno pretresli kar smo dobrega naložili v svoje želodce.

Marsikateri navzočih je dobil kako prijazno zausnično in kaj nepozabnega pod nos. Bili so prav okusni ocvirki na žgancih. Pokranjčeni Hrvat, g. Janko Butkovič je še izvrstno obrisal koristno setev katoliških shodov po naših naselbinah, ki mora prinesiti najobilnejšo žetev. On in pa Mr. Math Jerman sta izrazila svoje občudovanje g. Ant. Grdina in g. Joe Zalarja, ki delujeta tako nesebično in požrtvovalno za našo dično kat. Jednoto in pa posredno za krepko in vstrajno prepričanje v sv. veri med svojimi rojaki in rojakinjami. Delo lajikov, to prepotrebno, s katerim se je odlašalo

predolgo. Sedaj pa le naprej, dokler je še vetra kaj! Tedaj sijajni vzgled vsem drugim v naši novi domovini: ne spati, ampak delovati je treba! Glinjivo, prav dovršeno so se prepevale naše slovenske pesmi in povrh še hrvatske. Seveda, besedilo in melodije gredo polagoma iz spomina, ali blagonsni vtisi se bodo vedno kazali v našem življenju.

Poročevalec, kolikor mu je ostalo v glavi.

Oj ta pijača!

V nedeljo 13. m. m. je dobil posestnik Štefančičjoza iz St. Ruperta 3000 dinarjev denarja v Mokronogu. Dolenček pa da rad za pijačo, če ima. Pili so najprvo na stari pošti, potem je pa mahnila cela družba h Kmetu. Tam so pridno uničevali alkohol in Štefančičjoza je začel slabo gledati. V družbi sta bila tudi dva delavca pri podjetju mokronoške kanalizacije. Tema se je zahotelo po denarju. Kar sklenjeno, to tudi storjeno. Zastoj je otinaval Štefančičjoza žepe — denarja ni bilo. V pondeljek zjutraj ob štirih sta pa že šla oba tatiča v Sevnico, da se odpeljeta v Zagreb. To je pa videl nadzornik kanalizacije g. Strel, ki je tička dobro poznal in kot delavca imel popisana. Takoj se je peljal orožnik, da vjame tatiča. Pot v Sevnico je dolga — napravila sta že 1000 Din. V gostilni jih je našel orožnik, tatiča sta sedela za mizo pri jedi, prvi vlak sta zamudila. Morala sta snešiti in se potem podati nazaj. Vsa čast g. Strelu, ki je takoj zasledil tatiče.

Skopuh navadno živi v skupini skopuhov.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Centenim naročnikom, blagim dobrotnikom in vsem rojakom po državi Minnesota, kot tudi po državi Michigan naznanjamo, da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Frank Kurnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Amerikanski Slovenec in Edinost, Ave Maria in St. Francis, kakor tudi druga naročila, ki so v zvezi z našim podjetjem.

Mr. Kurnik se trudi, da razširi dober katoliški tisek. Rokajki podpirajte ga pri tem njegovem delu. Pojdite mu na roko, ker trudi se za dobro stvar. Nagovarjajte svoje sosede, prijatelje in znance, da se bo tako dobro časopisje zaneslo v vsako slovensko hišo. Mr. Kurnika vsem naitopleje priporočamo!

Uprava A. S. in Ed. in Ave. Maria.

LOUIS STRITAR

2018 WEST 21st PLACE
Prevažna pohištva — premog — les — in vse kar spada v prevažalno obrt. Pokličite ga po telefonu!
Phone Roosevelt: 8221

J. KOSMACH

1804 W. 22nd St. Chicago, Ill.
Rotakom se priporočam pri nakupu raznih BARV, VARNISEV, ŽELEZ, IA, KLJUČAVNIC IN STEKLA.
Najboljše delo, najnižje cene. Prevzamem barvanje hiš znotraj in znotraj, pokladam stenski papir.

JOSEPH PAVLAK

PRVI SLOVENSKI POGREBNIK IN EMBALMER V CHICAGO.

Na razpolago noč in dan. — Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. — Cene zmerne.

1814 — So. Throop Street, Chicago.

Phones: CANAL 5903 in 5666.

'Šur Majk!

KARKOLI SE DA TISKATI IN KARKOLI NAREDIJO KJE DRUGJE, TO NAREDIMO TUDI MI!" TO SO BESEDE NAŠIH TISKARJEV.

Naša Tiskarna

izdeluje tiskarska dela lično in točno. Že na stotine slovenskih in hrvatskih društev smo zadovoljili in zakaj ne bi še Vas?

Vsem cenjenim društvam se priporočamo, za vsakovrstne tiskovine, kot pisemski papir in kuverte z naslovi v vseh velikostih in različnih barvah.

Prav tako se priporočamo tudi posameznikom, trgovcem in obrtnikom, da se spomnijo nas, kadar potrebujejo kako tiskarsko delo.

Zmerno ceno, lično in točno narejeno delo jamčimo vsakomur!

TRGOVCI IN OBRITNIKI

ALI ŽE VESTE?

da ni businessa, če se ne oglasa. Kako naj ljudje pridejo k vam, če ne vedo za Vas? Poslužite se v tem oziru lista

A. S. EDINOST

ki zahaja v vse slovenske naselbine v Ameriki. Vsak katoliški Slovenec ga čita in je nanj naročen.

Oglašanje v našem listu je vsešno. Poskusite in prepričajte se!

Enako se priporočamo tudi cenjenim društvom, da se ob priliki prireditvev spomnijo na naš list in objavijo v njem svoj oglas, ki jim bo mnogo koristil.

Vsa naročila pošiljajte na:

TISKOVNO DRUŽBO EDINOST

1849 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

ROJAKI V FOREST CITY IN OKOLICI

Se priporočamo pri nakupu razne železnine in kuhinjsko pohištvo, pri nas dobite vsakovrstne barve in varniše in drugo orodje, ki se potrebuje pri barvanju, razne kotle in drugo posodo za kuho, vsakovrstno orodje za rokodelce. Imamo največjo zalogo te vrste v mestu. Prodajamo po najnižjih cenah, ki je mogoče. Delamo tudi vsakovrstno plumbersko in kleparsko delo.

Priporočamo se za obilen obisk.

BENJ. EICHHOLZER

Trgovec z vsakovrstno železnino

527 — Main Str.

Forest City, Pa.